

hvervssygdomme typisk er opstået flere år, før de anmeldes. Normalt kan man ikke præcist sige, hvornår de er opstået. Det kan man til gengæld, når det handler om de øvrige skader.

Godtgørelser og erstatninger vedrørende pludselige løfteskader er baseret på de skader, der er sket i afgiftsåret, under hensyn til, at retsvirkningstidspunktet i henhold til § 9 a, stk. 3, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade er defineret som den dag, hvor den pludselige løfteskade opstår.

I den bekendtgørelse, som arbejdsministeren skal udstede i medfør af lovforslagets § 6, stk. 4, vil der bl.a. blive fastsat nærmere regler om, hvordan afgiften opkræves.

I afgiftsåret opkræves et acontobeløb beregnet på grundlag af de afgiftspligtiges forholdsmæssige andele af de samlede godtgørelser for mén og erstatninger for erhvervsevnetab, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt i det år, der ligger forud for afgiftsåret. Baggrunden for, at acontobeløbet opkræves på grundlag af de godtgørelser og erstatninger, der er tilkendt i det år, der går forud for afgiftsåret, er, at de tilkendte godtgørelser og erstatninger i et kalenderår først kan opgøres året efter.

Den endelige regulering af afgiften sker, når der foreligger en endelig opgørelse af de godtgørelser og erstatninger, som dels vedrører arbejdsulykker, kortvarige skadelige påvirkninger og pludselige løfteskader, der sker i afgiftsåret, dels vedrører erhvervssygdomme, som Arbejdsskadestyrelsen modtager anmeldelse om i afgiftsåret. En endelig opgørelse af godtgørelser og erstatninger vedrørende afgiftsåret foretages fem år efter udløb af afgiftsåret.

De afgiftspligtige vil således i 2001 blive afkrævet en acontoafgift, der er beregnet på grundlag af de godtgørelser og erstatninger, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt i 2000. Endelig afregning af den afgift, som de afgiftspligtige skal betale i 2001, vil først ske i år 2007, når der foreligger en endelig opgørelse af de godtgørelser og erstatninger, der vedrører dels de arbejds-

ulykker, kortvarige skadelige påvirkninger og pludselige løfteskader, der er sket i 2001, dels de erhvervssygdomme, som Arbejdsskadestyrelsen har modtaget anmeldelse om i 2001.

Med ændringsforslaget tages der således højde for den tidsmæssige forskel, der er mellem, at en skade opstår/anmeldes og Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om erstatning foreligger.

Ad nr. 2

Denne ændring er en konsekvens af den i nr. 1 foreslåede ændring.

Ad nr. 3

Ændringsforslaget skal ses på baggrund af Undervisningsministeriets høringssvar af 16. november 2000. Undervisningsministeriet er af den opfattelse, at lovforslaget ikke vil have den tilsigtede incitamentsskabende effekt for arbejdsgiverne til at sikre et bedre arbejdsmiljø, for så vidt angår selvejende institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring.

Med ændringsforslaget tages der højde for denne problemstilling.

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i § 53 A, stk. 2, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, der har samme formål.

I det omfang der findes erstatningsordninger for uddannelsessøgende, der kommer til skade i forbindelse med skolepraktik m.v. og på den baggrund bliver berettiget til godtgørelse og/eller erstatning efter reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, vil afgift vedrørende sådanne erstatningsudgifter også af vedkommende minister kunne fordeles på institutionerne. Det afgørende i den sammenhæng er, at der er tale om erstatninger, der tilkendes af Arbejdsskadestyrelsen efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, eller erstatningsordninger, der knytter sig til denne lov.

Til nr. 4

Ændringsforslaget er rent redaktionelt.